

Jāņa Klīdzēja (1914–2000) biogrāfija
Pseudonīmi – Jānis Bridējs, Jānis Rugājs, Upmalis

Dzimis 1914. g. 6. maijā Rēzeknes apriņķa Viļānu pagasta Kurpniekos Virgīnas un Aleksandra Klīdzēju ģimenē.

1929. g. pabeidzis Ciuciņa jeb Sakstagala pamatskolu. No 1929. līdz 1933. g. mācījies Rēzeknes Komerckolā. No 1934. līdz 1940. g. studējis lauksaimniecību Latvijas Universitātē.

1931. g. pirmā publikācija – dzejolis “Vēsture” žurnālā “Sauleite”.

1934. g. laikrakstā “Rīts” literārajā valodā publicētas esejas un stāsti.

1937. g. žurnālā “Sējējs” publicēts viens no pirmajiem mākslinieciski gatavajiem un paliekošajiem stāstiem “Benedikta harmonikas” jeb “Zelta krustiņš”, ko pats autors pārveidojis par raidlugu “Viņšētas Benedikts” ar Tāļa Matīsa dziedāto dziesmu “Brūnacīte”.

1937. g. par stāstu “Eglānu viensēta” piešķirta Kultūras fonda prēmija.

No 1937. līdz 1940. g. bijis laikraksta “Jaunais Vārds” pielikuma “Literatūrai un Mōkslai” redakcijas kolēģijas loceklis.

1939. g. trīs mēnešu laikā sarakstījis romānu “Jaunieši”, kas publicēts 1942. g. “Daugavpils Vēstnesī”.

No 1943. līdz 1944. g. bijis laikraksta “Daugavas Vēstnesis” redaktors un redakcijas loceklis, daudzu publisku rakstu autors.

1940. g. salaulājies ar varakļānieti Emīliju Svilāni.

1941. g. iznāk rakstnieka pirmā grāmata – romāns “Jaunieši”. 1944.g. izdots stāstu krājums “Gōjputnu dzīsmē”, kur ieskanas sociālie motīvi.

1944. g. kopā ar dzīvesbiedri uzsāk bēgļu gaitas, dzīvo vairākās bēgļu nometnēs Vācijā – Hernalsdorfā Šlezvīgā.

1950. g. emigrē uz ASV, dzīvo Demoinā, Čikāgā, strādā dažādus darbus, tad pārcēlies uz Kaliforniju, 1953. g. Kaliforniju izvēlas par dzīves vietu.

1955. g. iznāk romāns “Dženitors”, kuram iedvesmu guvis pats no savas pieredzes, strādājot par apkopēju un santehniķi.

1956. g. publicēts viens no rakstnieka slavenākajiem darbiem “Cilvēka bērns”, kas lielā mērā apraksta paša Klīdzēja bērnības gaitas.

1957. g. beidzis Kalifornijas Bērklīja universitāti, ieguvis maģistra grādu klīniskajā socioloģijā. Pēc studiju beigšanas strādājis Napas psihiatriskajā slimnīcā par klīnisko sociologu. 1977. g. pensionējies.

1986. g. iznāk romāns “Dāvātās dvēseles”, kas balstīts uz sievas Emīlijas (dz. Svilānes) dzimtas likteņiem, romānā vārds mainīts uz Milci Salāni.

1993. g. saņēmis LZA goda akadēmiķa diplomu. 1995.g. apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

2000. g. miris Napā, Kalifornijā, ASV.

2008. g. pēc vairāk nekā 60 svešumā pavadītiem gadiem rakstnieka un viņa sievas Emīlijas pīšļi pārapsēti Rēzeknes novada Kantinieku kapsētā. 2012. g. Rēzeknes novada Kantinieku kapsētā uzstādīts pieminēklis.

2008. g. iedibināta latgaliešu kultūras gada balva, kas nosaukta Jāņa Klīdzēja romāna “Cilvēka bērns” literārā tēla Boņuka vārdā. Pirmoreiz tā tika pasniegta 2009. gadā. Balvas pasniegšanas pasākums tiek rīkots ar nolūku apkopot labākos pagājušā gada veikumus un pasākumus, godināt aktīvākos Latgales kultūras pārstāvjus, popularizētājus, veicinot turpmāku jaunrades un kultūras daudzveidības attīstību. Balvas dibinātājs – biedrības “Latgolys producentu grupa” pārstāvis Guntis Rasims un biedrība “Kukuži”. 2013. gadā balvas organizēšanu pārņēma Latgales vēstniecība “Gors”.

2014. g. Franča Trasuna muzejā “Kolnasāta” notika režisora Voldemāra Ivdra dokumentālās filmas “Juoņa Klīdzēja dabasu puse” pirmizrāde. Filma veidota ar Valsts Kultūrkapitāla fonda Latgales programmas un Rēzeknes novada pašvaldības finansiālu atbalstu, to saņēma Rēzeknes novada skolas.

2014. g. Franča Trasuna muzejā “Kolnasāta” notika arī J. Klīdzēja prātulu grāmatas “Viss ir uz labo...” (grāmatas sastādītāja – Ināra Ducsaliete) atvēršanas svētki.